बाहवे सेनान्यऽइत्येतयोर्विशेषणम् ॥१८॥ एतत् मन्त्रचतुष्टयम् ॥२२॥ एतानि देवानां हृद्यानि यथा हृदयं प्रधानं तद्वदेतेऽपि प्रधानानि । विचिन्वन्ति अभ्यवहारार्थम् अतस्तत्परिहाराय तेभ्यो नम इत्याह ॥२३॥ दिद्रापयिषति कुत्सितं कर्तुमिच्छति ॥२४॥ अधिमासापेक्षया संवत्सरे सप्तऽर्तवो भवन्ति । यैषा संख्यासम्पत्तिस्तामभिलक्ष्य भवति तथाविधा संख्यासम्पत्तिरत्र सम्पादिता भवति ॥२६॥ एतस्मिन्काले खलु एतेन होमेन इमान्पृथिव्यादीन्लोकानित ऊर्ध्वो भूत्वा रोहति स यजमानः ॥३२॥ तमेषां जम्भे दध्म इत्यत्र तमित्मस्य स्थाने अमुमिति प्रयुञ्ज्यादिति कस्यचिन्मतं पूर्वपक्षयितुमाह अमुमेषामिति । अमुमिति तन्नामनिर्देशः । नामधेयग्रहणं तन्निर्देशसिद्ध्यर्थं भवति स च निर्देशो यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषामित्यभिधानादेव सिद्ध इति तथा न कुर्यात् ॥३९॥ ज्ञान्वादिमुखात्तेषु त्रिषु प्रमाणेषु होमकरणादित ऊर्ध्वं त्रिः कृत्वो रोहविति पुनश्च त्रिःकृत्वः प्रत्यवरोहति तथा सति षट्संख्या सम्पद्यते ॥४०॥ एतद्धतरुद्रियं षष्ट्युत्तराणि त्रीणि शतानि यजूंषि पञ्चात्त्रिंशत्ततः पञ्चत्रिंशत् । अथावशिष्टानि यानि पञ्चत्रिंशद्विद्यन्ते तानि त्रयोदशो मासः स चाधिको मासः संवत्सरस्यात्मा मध्यभागः द्वे यजुषी पादौ प्रतिष्ठाशब्देन पादावुच्येते पुनर्द्वे यजुषी प्राणा इन्द्रियाणि यद्यपि ते प्राणा बहवस्तथापि याभि (!) पञ्चत्रिंशद्दिनाधिकमासवत्संवत्सरात्तःपातिवमभिदधत् (°मासवसंव° !) तन्मासात्मकेन पञ्चत्रिंशता संवत्सरः व्रणावरणादिविशिष्टपुरुषाकारतया (!) प्रदर्श्यते । शाण्डिलदृष्टेऽस्मिन्नग्नौ (स्मिन) मध्यतो मध्यप्रदेशे एतावत्यः षष्ट्युत्तरशतत्रयसंख्याका इष्टका मन्त्रवत्य उपधीयन्ते ॥४३॥ महदुक्थमिति प्रयहाज्ञर्तसाहव्यपदेशं (?) शस्त्रान्तेनानुशंसनीयं स्तोत्रं (?शस्त्रन्तेना°) पक्ष्याकारं भवति तत्र पञ्चविंश स्तोम आत्मभागः अतश्चात्रापि अशीतीनामभितो विद्यमानानि यानि (? तानि) पञ्चविंशतिर्यजूंषि तान्येव महदुक्थे पञ्चविंशस्तोमात्मक आत्मभागः । आत्मभागादेव तेषां सर्वेषामुत्पत्तेः आत्मभागे तानि सर्वाण्यन्तर्भूतानि । अद इति महदुक्थात्परं मन्त्रजातं बुद्धिस्थं परामृश्यते ॥४४॥ ॥१॥१॥

पूर्वस्मिन्ब्राह्मणे शतरुद्रीयहोमोऽभिहितः अथास्मिन्नग्नौ परिषेकधेनुकरणविकर्षणादिकं कर्माभिधास्यते ॥१॥ कस्मादध्वर्युपरित्यागेनाग्नीध्रः परिगृह्यतऽइत्यत्राह अग्निरेष इति परिषेक्तव्यस्याग्नेरशमनेन क्षयदध्वर्यौ (?) परिषेक्तरि नो (!) हिंसा संभाविता स्यात् आग्नीध्रस्य पुनरग्न्यात्मकत्वेन आत्मनैवात्मनो हिंसाया असम्भवादहिंसार्थं तस्य परिग्रहः । निकक्षः कक्षप्रादेशः (!) तत्संधिस्थानम् । सर्वतः स्तेरुस्थस्थाने (?) पाषाणं निधाय तत आरभ्य परिषिञ्चेत् ॥४॥ परिषेकानन्तरमश्मंस्तऽइत्यनेन मन्त्रेण पाषाणे कुम्भं निदध्यात् अश्मनि कुम्भस्य निधाने परिषेकेण शान्तस्य रुद्रस्य क्षुधं पाषाणे निहितवान्भवति ॥५॥ विपल्ययते प्रतिपर्येति । लघूयति लघुमिवाचरति । निह्नुते स्वकृतं तद्विषयमपराधमपमार्ष्टि ॥६॥ साश्मानं कुम्भं नैर्ऋत्यां दिशि प्रक्षिपेत् । एतां दिशमिति नैर्ऋतीं दिशं हस्तेनाभिनीय दर्शयति ॥९॥ प्रक्षेपार्थं हरणावसर अग्नेर्बाह्यभागेन हरेत् ॥११॥ धेनुकरणं नाम वक्ष्यमाणमन्त्रजपपूर्वकं धेनुरूपेणानुसंधानम् ॥१३॥ अतश्च पृथिव्यादिलोकत्रयात्मकस्याग्नेरवयवीभूतानामिष्टकानां धेनुकरणं स्थित्वा सम्पाद्यम् यथा धेनवोऽभिमतं पयो (तं या) दुहन्ति तद्वदेवैता अपीष्टकाः स्वाभिलषितं दुहन्तीति (हंति) बुद्ध्या धेनुरूपेणानुसंधानं क्रियते धेनवश्च वीर्यवत्तरेण दुह्यमा-